

Rosa gallica 'Versicolor'

Synonim lac.: *Rosa 'Rosa Mundi'*

róża francuska 'Versicolor'

Grupa Gallica

(c) fot. Wiesław Szydło SZYDŁO Wiesław Szkołka Drzew i Krzewów Ozdobnych „Iglak Niewierz”

Jedna z najstarszych uprawianych odmian róż, pochodząca od róży francuskiej (*Rosa gallica*), tworząca już w końcu maja trójbarwne kwiaty i zawiązująca późno przebarwiająca się, pomarańczowoczerwone, kuliste owoce. Tworzy półpełne, płaskie kwiaty zbudowane z płatków w amarantowe, różowe i białe prążki. Środek kwiatu wypełniają złote pręciki. Kwiaty intensywnie pachną, zawiązują się po kilka na końcach co najmniej ubiegłorocznych pędów. Owoce są dość duże i twarde, nadają się np. do wyrobu wina. Liście są szorstkie, z charakterystycznie opadającymi listkami, duże, soczyście zielone, przebarwiają się jesienią na żółto i czerwono (rzadkość u róż). Pędy są wyprostowane, dość sztywne, silnie rozgałęzione, głównie w szczytowych partiach, z charakterystycznymi dla róż francuskich licznymi, drobnymi i ciemnymi kolcami. Krzewy o regularnym pokroju, początkowo wyprostowanych pędach, później wygiętych i pokładających się. Roślina rzadko tworzy odrosty korzeniowe. Dorasta do około 1,2 m wysokości i podobnej szerokości. Krzewy są zdrowe i rosną dość silnie. Są wybitnie odporne na mróz, nie wymagają okrywania na zimę, są wysoce tolerancyjne na choroby, nie chorują na czarną plamistość i nie są porażane przez mączniaka prawdziwego. Cięcie przeprowadza się niekoniecznie corocznie, po kwitnieniu, w lipcu, usuwając najstarsze i słabo już kwitnące pędy, pokładając się na powierzchni gruntu. Doskonale rośnie na własnych korzeniach. Mało wymagająca, toleruje suchsze gleby o odczynie zasadowym i lekko kwaśnym, a także półcieniste stanowiska. Dobra róża nawet do małych ogrodów, a także do większych parków i na tereny zieleni miejskiej. Ładnie się prezentuje wśród innych niedużych krzewów oraz bylin. Rozstawa sadzenia: 1-1,2 m.

autorzy: Marta Monder; , Związek Szkółkarzy Polskich;

pochodzenie	wprowadzenie do handlu: ok. 1560
grupa roślin	róże
grupa użytkowa	róże parkowe
forma	krzew
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	krzaczasty wyprostowany
docelowa wysokość	od 1 m do 2 m
barwa liści (igieł)	jasnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	półpełne
barwa kwiatów	wielobarwne
pora kwitnienia	czerwiec lipiec
owoce	pomarańczowe ozdobne i jadalne kuliste
pora owocowania	lipiec sierpień wrzesień
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
rodzaj gleby	przeciętna ogrodowa
walory	jadalne owoce ładne jesienne zabarwienie odporność na zanieczyszczenia ozdobne owoce pachnące kwiaty ozdobne z kwiatów roślina miododajna roślina kolczasta lub ciernista

zastosowanie

ogrody przydomowe
parki
rekultywacja
zieleń publiczna
roślina okrywowa
kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody)
rabaty
w grupach
owoce na przetwory

strefa

4

autorzy: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

